

עין משפט
נר מצוה

קבא:

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

קמוז א מיי פיי"א מהל'
 ביכורים הלכה ה
 סמג עשין קמד טור ש"ע
 י"ד ס' שה סעי' י:

(א) [עין תוספות בצורות
מט. ד"ה לנח' וכו'],
(ב) [פירוש הגון על זה
תמצא בספר החיים שחיבר
אח"י הגאון מהר"ל מפראג
בספר זכיות ח"א פ"ג],
(ג) [בסיומא וסוף תשובת
הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש
צצ"ק כתוב רמזים על
הזכרת שמות הללן].

רבי שמלאי איקלע לפדיון הבן בעו מיניה פשיטא על פדיון הבן אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן אבי הבן מברך ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה כהן מברך או אבי הבן מברך כהן מברך דקמטי הנאה לידיה או אבי הבן מברך דקא עביד מצוה לא הוה בידיה אתא שאיל ביה מדרשא אמרו ליה ⁽⁶⁾אבי הבן מברך שמים והילכתא אבי הבן מברך שמים:

הדרך עלך ערבי פסחים וסליקא לך מסכת פסחים

רשב"ם

מִשׁוֹם דְּאִיִּירִי מִתְחַיֵּיתִין בְּשָׁנֵי יְמֵי בְּרִכּוֹת בְּאֶרֶץ אֶחָד וּמַעֲשֶׂה אֶחָד הַתְּלוּי זֶה בְּזֶה כְּגוֹן פֶּסַח וְחֹמֶת שְׁחִיגָה בָּאָה עִם הַפֶּסַח מִשׁוֹם הֵכִי נִקָּט נָמִי לְהֹאִי עוֹבְדָא דְּלֹאִי הֵבִן מִצְרַיִם שְׁמִים:

ההדרן עלך ערבי פסחים וסליקא לך מסכת פסחים

רבינו חננאל
 רבי שמלאי איקלע לפדיון
 הבן, אמרו ליה על פדיון
 הבן פשיטא לן דודאי אבי
 הבן מברך, אלא שהחיינו
 מאן מברך, הכהן מברך או
 אבי הבן מברך. ופשטוה
 מבי מדרשא אבי הבן
 מברך שנים על פדיון
 הבן ושהחיינו.
 סליקא מוכתא ברחמי
 שמיא

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הַדֶּרֶן עַל־מִסְכַּת פְּסָחִים וְהַדֶּרֶךְ עֵלָיו. דַּעְתָּן עַל־מִסְכַּת פְּסָחִים וְדַעְתָּן עֵלָיו. לֹא תִתְנַשֵּׂי מִיִּנְךָ מִמִּסְכַּת פְּסָחִים וְלֹא תִתְנַשֵּׂי מִיִּנְךָ לֹא בְעֶלְמָא הַדִּין וְלֹא בְעֶלְמָא דְאַתִּי:
יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא תוֹרַתְךָ אֲמֻנֹתֵנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתֵהָא עִמָּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא. חֲנִינָא בְּרַ פֶּפֶּא רְמִי בְּרַ פֶּפֶּא נְחֻמָּן בְּרַ פֶּפֶּא אַחָאי בְּרַ פֶּפֶּא אָבָא מְרִי בְּרַ פֶּפֶּא רַפְרָם בְּרַ פֶּפֶּא רְכִישׁ בְּרַ פֶּפֶּא סוּרְחַב בְּרַ פֶּפֶּא אֲדָא בְּרַ פֶּפֶּא דְּרוּ בְּרַ פֶּפֶּא:

הָעָרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיָה כָּלֵנוּ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וּכְפָלֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹמְדֵי תוֹרָתְךָ: מֵאוֹיְבֵי תַחֲבֻמָּנִי מִצּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: יְהִי לִבִּי תָמִיד בַּחֲקִיר לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ: לְעוֹלָם לֹא
אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִייתֵנִי: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ לְמַדְנִי חֲקִיר: אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן סֵלָה וְעַד:

מודים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁשֵׁמֶת חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שְׁמֵת חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קָרְנוֹת. שְׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וְהֵם מִשְׁכִּימִים. אֲנוּ מִשְׁכִּימִים לְדַבְּרֵי תוֹרָה וְהֵם מִשְׁכִּימִים לְדַבְּרִים בְּטָלִים. אֲנוּ עֲמָלִים וְהֵם עֲמָלִים. אֲנוּ עֲמָלִים וּמִקְבָּלִים שָׂכָר וְהֵם עֲמָלִים וְאֵינָן מִקְבָּלִים שָׂכָר. אֲנוּ רָצִים וְהֵם רָצִים. אֲנוּ רָצִים לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא וְהֵם רָצִים לְבָאֵר שַׁחַת. שְׁנֹאֲמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנָשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יִחְצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲבַטַח בָּךְ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי בָשָׁם שֶׁעֲזָרְתָּנוּ לִסִּים מִסִּכַּת פְּסָחִים בְּכֵן תַּעֲזֹרְנוּ לְהַתְחִיל מִסִּכַּתוֹת וּסְפָרִים אֲחֵרִים וּלְסִימָם לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְיָכוֹת כָּל הַתְּנָאִים וְאֲמוֹרָאִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים יַעֲמִיד לִי וּלְזֵרְעִי שְׁלֹא תִמּוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּי וּמִפִּי זֵרְעִי וְזֵרַע זֵרְעִי עַד עוֹלָם. וְתַתְּקִים בִּי בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתָךְ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלַיךָ וְהַקִּיצוֹת הֵיא תִשְׁיַחֲךָ. כִּי בִי יִרְבוּ יְמֵיךָ וְיִוָּסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים: אוֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁמְאַלָּה עֶשֶׂר וּכְבוֹד: יי עֻז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דְּהוּא עֲתִיד לְאַתְחֻדְתָּא, וְלֹאֲחִיָּא מִתְיָא, וְלֹאֲסַקָּא לַחֲיֵי עֲלְמָא, וְלִמְבַּנָּא קֳרְתָּא דִּירוּשָׁלַם, וְלִשְׁכַּלֵּל הִיכְלִיָּה בְּגוּה, וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא, וְלֹאֲתַבָּא פּוֹלְחָנָא דְּשִׁמְיָא לְאַתְרֵיהּ, וַיִּמְלִיךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתֵיהּ וַיִּקְרִיָּה, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָה וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהוּ. בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבּוֹמֵן קְרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעָלְמֵי עֲלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה דְקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מֵאן דְּעָסְקִין בְּאוּרֵיתָא, דִּי בְּאַתְרָא (קְדִישָׁא) הָדִין וְדִי בְּכָל אֲתַר וְאַתַּר, יְהֵא לַהּוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא וְרַבָּא חָנָא וְחֹסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחֵי אֲרִיכִי וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרָקְנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

(*) פי' הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג, (** בסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.